

**Conradi Oigenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

LXVI. Argumenta contra offerentes non ab indulte Apostolico, sed à
consuetudine, & jure Imperiali Preces pendere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

146 *De primariis Precibus Imperialibus*
stat. ad regul. Cancellar. in proœm.
pag. 2. & 3. vers. Ex quibus, Hermes
etiam supra relatus.

LXVI.

Argumenta
contra asse-
rentes non ab
indulso Apo-
stolico, sed à
consuetudi-
ne, & jure
Imperiali
Preces pen-
dere.

Hinc plura argumenta deducuntur con-
tra scriptores, qui has Preces non ab
indulso Apostolico, sed à consuetudine,
& Imperiali jure pendere arbitrantur;
quippe jam intelleximus, Tridentinos
Patres cogitasse etiam de abrogandis in-
dultis Apostolicis, jus primiarum Pre-
cum Imperatori concedentibus, ut om-
ne penitus gratiarum complectentium
Beneficia vacatura, nomen eraderent:
ergo agnoverunt has gratias Apostolicas
esse irregulares, contra sacros Canones,
& nimis præjudiciales Capitulis, & Epis-
copis, uti ipsos Germanos exposuisse iis-
dem Concilii Patribus, jam supra retuli-
mus n. xi. & sequentibus. Quod si ita fa-
ciendum putarunt, quid fecissent si indulta
Apostolica defuissent, & Imperatores
Preces suas direxissent nulla auctoritate
Apostolica suffulti, sed laicali potestate
existimassent disponendum de vacaturis,
& cogendos minis, & pœnis Ordinarios,
& Capitula ad eligendum, & conferen-
dum Precistis. Tridentini etiam Patres
satis declararunt indulta esse de illis, qui
bus derogatum iri edicebant, quanquam
prævaluerit major pars putans in gratiam.

K

Pontificum Romanorum, & Cæsarum ea præservanda. Et quidem ipsi Pontifices ante Concilium jam dictum, nempe Nicolaus V. Calixtus III., & qui postea sequuti sunt, has Preces adversari facis Canonibus, & expectativas involvere, declararunt in iisdem indultis Frederico, & aliis Cæsaribus concessis, mandantes provisiones vigore Precum factas, & faciendas publicari debere, quemadmodum publicandas edixerant expectativas, uti intelligi potest ex indultis Nicolai V. & Calixti III. superius relatis. Concilium ergo & sacra Congregatio, quæ declarationibus dictorum Synodallium Decretorum præst, nunquam cogitavit asserere, Preces Imperiales à laicali potestate tantummodo profluentes immunes à dicto Tridentini Decreto; sed Indulta Pontificum, quibus jus dictatorum Precum Imperatoribus concessum foret, uti innuit historia à Fagnano jam relato recitata: quæ res cùm clarissima sit, mirandum sane est, quomodo ingenium quorundam scriptorum offendit, qui ex prædicto Decreto arbitrati sunt educere, Preces Imperiales in genere non fuisse in Tridentina Synodo comprehensas; cùm revera pateat non fuisse inclusas Preces Imperatoribus à Romanis Pon-

148 *De primariis Precibus Imperialibus*
tificibus concessas: quod probat, Patres
Concilii Tridentini consuetudinem anti-
quam, cui inhærebant Imperiales Pre-
ces, damnasse, dum ii eas tantummodo
Preces Imperiales præservarunt, quæ ful-
citæ esent Indulcio Apostolico ex jam
dictis.

At fortasse aliquis quærat, cur Ro-
mani Pontifices post Concordata, & post
decretum Tridentini Concilii indulta pri-
mariarum Precum concesserint? Respon-
deo hanc rem satis dilucidam esse; sicuti
enim jam intelleximus, Concilii Patres
indulta tunc temporis Ferdinando, &
Maximiliano donata, præservare voluif-
se, ita & quæ in posterum concederen-
tur à Sede Apostolica, procul dubio ex
eadem ratione illibata permanerunt.
Quo verò ad Concordata jam superius
retulimus, in singulis indultis fuisse à
Romanis Præfulibus iisdem Concordatis
derogatum; quin Germaniæ Ordinarios
noluisse hæc indulta exequi, quæ hujus-
modi derogatione carerent, uti dictum
fuit num. LVII, quas derogationes Ger-
maniæ fieri à Romanis Pontificibus ha-
bentibus hanc potestatem passa est liben-
ter in gratiam suorum Cæsarum, & ut
id honoris iisdem statim inauguratis tri-
bueret, quemadmodum usus rerum edo-

g K